

DOSKWIERAĆ (1) *vb impf*

3 sg m *praet* doskwi(e)rał.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Zadawać ból, dokuczać, dawać się we znaki; opprimere, premere Cn [komu]: Nie ieden fię ciołażek ná drodze opierał: Lecż im Cacus, wlokąc ie zá chwofty/ dołkwierał. KlonWor 23.

Synonim: dopiekać.

Formacje współrdzenne: naskwierać, przyskwierać; przyskrzeć.

BC